

Under His Graciousness

The Exhibition to Honor His Majesty the King's 70th Year
of His Ascent to the Throne on 9th June 2016

Rama IX Art Museum Foundation

Under His Graciousness

The Exhibition to Honor
His Majesty the King's 70th Year
of His Ascent to the Throne on 9th June 2016

สารอธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร

คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นสถาบันการศึกษา ศิลปะในระดับอุดมศึกษาด้านจิตรศิลป์ที่เก่าแก่ของประเทศไทย โดยมีรากฐานจากหลักสูตร จิตรกรรมและประติมากรรมของโรงเรียนศิลปากร แผนกช่าง และได้รับการยกฐานะเป็น มหาวิทยาลัยศิลปากร ในปี พ.ศ. 2486 และอยู่คู่กับมหาวิทยาลัยศิลปากร มาจวบจนปัจจุบัน

ตลอดระยะเวลา 73 ปี คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ ได้ทำหน้าที่ทั้ง การเรียนการสอน การบ่มเพาะและสร้างศิลปิน การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในรูปแบบ ต่างๆ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ ให้เกิดความมั่นคงเข้มแข็ง แลตลอด จนการบริการทางวิชาการให้แก่สังคมและสาธารณชนให้ได้ใช้ประโยชน์จากผลงาน สร้างสรรค์ และผลงานวิชาการทางศิลปะที่มีคุณค่า มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความยินดี เป็นอย่างยิ่งที่คณาจารย์คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ ได้แสดงศักยภาพ ในการสร้างสรรค์ และวิชาการศิลปะ เพื่อร่วมรำลึกแสดงความกตัญญูตานุชาครู ทั้งแก่ ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ตลอดจนครูอาจารย์ศิลปะทุกท่าน ที่ได้บุกเบิกสร้างรากฐาน อันมั่นคงไว้แก่คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์

การแสดงนิทรรศการศิลปกรรมคณาจารย์คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ครั้งที่ 33 ในหัวข้อ "ใต้ร่มพระบารมี" นอกจากจะเป็นการเผยแพร่ ผลงานศิลปะออกสู่สาธารณชนแล้ว ยังเป็นการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมที่แสดงออกขึ้น เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสที่ทรงครองราชย์ ครบ 70 ปี 9 มิถุนายน 2559 ในชื่อนิทรรศการ "ใต้ร่มพระบารมี"

ในนามมหาวิทยาลัยศิลปากร ผมขอชื่นชมยินดีกับคณาจารย์ของคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ ในการแสดงนิทรรศการศิลปกรรมของคณาจารย์คณะ จิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ครั้งที่ 33 และขออวยพร ให้ผู้มีส่วนร่วมในโครงการฯ ทุกท่านประสบแต่ความสุขความเจริญยิ่งขึ้นไป

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยชาญ ทวารเวช)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร

Message from the President of Silpakorn University

The Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts, Silpakorn University, is Thailand's time-honored Fine Art Institution. The root of the faculty can be traced back to the painting and sculpture craftsmen curriculum of Silpakorn School, which then became Silpakorn University in B.E. 2486. The faculty has been a part of Silpakorn University until today.

For 73 years, the Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts has long been providing the education and the creation of artists and various forms of artworks, cherishing and strengthening the nation's arts and cultures, and delivering academic services to the society and general public in order that they can benefit from the university's creative and valuable academic artworks. It is the university's utmost pleasure that members of the Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts have manifested their artistic creative potential and art proficiency to commemorate and express their gratitude towards Professor Silpa Bhirasri and all art instructors whose pioneering works have solidified the foundation of the Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts.

The 33rd Art Exhibition 'Under His Graciousness' by members of Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts not only promulgates artworks to general public but also creates fine artworks to honor His Majesty the King's 70th year of his ascent to the throne on June 9th, 2016.

On behalf of Silpakorn University, I would like to express my delightful admiration for members of Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts for their artwork display in the 33rd Art Exhibition, and wish all participatory personnel happiness and prosperity.

(Assistant Professor Chaicharn Thavaravej)
President of Silpakorn University

สารคณบดีคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ในปีพุทธศักราช 2559 นี้ นับเป็นโอกาสพิเศษแห่งการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสมหามงคล เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติครบ 70 ปี 9 มิถุนายน 2559 เพื่อเป็นการเกิดทุนสถาบันพระมหากษัตริย์ และเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ จึงกำหนดหัวข้อในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมที่ได้รับแรงบันดาลใจจากพระบรมราโชวาท และหลักการทรงงานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยใช้หัวข้อนิทรรศการครั้งนี้ว่า "ใต้ร่มพระบารมี" เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสมหามงคล เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติครบ 70 ปี 9 มิถุนายน 2559 เพื่อให้คณาจารย์ได้แสดงออกถึงความจงรักภักดี และสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ น้อมนำแนวทางที่ทรงเป็นแบบอย่าง ด้วยการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมในรูปแบบเฉพาะตน เพื่อให้เกิดการพัฒนาการสร้างสรรค์และศักยภาพของคณาจารย์ อีกทั้งยังเป็นการวิจัยและสร้างสรรค์ เพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอน นอกเหนือจากประโยชน์ในการขยายองค์ความรู้ในการสร้างสรรค์ศิลปะร่วมสมัยของไทย

โครงการนิทรรศการศิลปกรรมอาจารย์คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและบริการวิชาการสู่สังคม เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพในการสร้างสรรค์ และวิชาการด้านทัศนศิลป์ ซึ่งจัดแสดงเป็นประจำทุกปี ในวันศิลป์ พีระศรี เพื่อแสดงออกถึงความกตัญญูต่องานอาจารย์ทางศิลปะ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ผู้บุกเบิกและวางรากฐานศิลปะสมัยใหม่ในประเทศไทย

ในนามของคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยศิลปากร คณาจารย์ ศิลปิน ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และผู้เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ได้มีส่วนร่วมในโครงการฯ และทำให้การจัดนิทรรศการฯ สำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี

(อาจารย์อัมฤต ชูสุวรรณ)
คณบดีคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

Message from the Dean of Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts Silpakorn University

The year 2016 is a special occasion for the celebration of His Majesty the King as June 9th, 2016 marks the auspicious 70th year of his ascent to the throne. In order to express respect towards the King and strengthen the nation's identities, the Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts has designated the title of the exhibition 'Under His Graciousness', of which the topic is the creation of artworks inspired by His Majesty the King's teachings and his royal work principles. The aims of the exhibition are to celebrate His Majesty the King's 70th year of his ascent to the throne on June 9th, 2016; to have the university instructors display their loyalty and gratitude for the King's kindness and generosity by creating their own unique artworks to reflect their adaptation of the King's guiding principles; to promote and develop the instructors' creativity and potential; to serve for the purposes of artwork research and creation so that they can be utilized in art education, and to expand the body of knowledge of Thai contemporary art creation.

The artwork exhibition project by members of the Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts, Silpakorn University, cherishes arts and cultures, and delivers academic knowledge to the society to promote and develop visual art creativity and academic potential. The exhibition is held annually on Silpa Bhirasri Day to express gratitude to art instructors, especially to Professor Silpa Bhirasri, the pioneer and founder of modern art in Thailand.

On behalf of the Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts, I would like to thank Silpakorn University, the instructors, artists, government officials, and all involved personnel, who contributed to the great success of the exhibition.

(Mr. Amrit Chusawan)
Dean of Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts
Silpakorn University

7 ทศวรรษ

ภายใต้พระบรมโพธิสมภาร

พระมหากษัตริย์คุณมากล้นเกินรำพัน

Rama IX Art Museum Foundation

7 ทศวรรษ ภายใต้พระบรมโพธิสมภาร : พระมหากษัตริย์คุณมากล้นเกินรำพัน

วันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2489 พลนิกรไทยได้หลั่งไหลมาอย่างท่วมท้นจากทั่วทุกสารทิศ เพื่อ
พร้อมใจกันส่งเสด็จยุวกษัตริย์ของพวกเขาในการกลับไปศึกษาต่อ ณ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ขณะ
นั้นชาวไทยตกอยู่ในสภาวะใจสลาย ขวัญเสีย สิ้นสน และไร้ที่พึ่งพา หลังจากการสมคบคิดอันชั่วโฉด
ปาเถื่อน และเหี้ยมโหดอำมหิตของกลุ่มบุคคลหนึ่ง ซึ่งทำให้พวกเขาต้องสูญเสียพระมหากษัตริย์อัน
เป็นที่รักยิ่งไปเมื่อวันที่ 9 มิถุนายนที่ผ่านมา ความเศร้าโศกอย่างสุดแสนยังไม่ทันจะจางหาย พระมหา
กษัตริย์พระองค์ใหม่ พระอนุชาธิราชในพระเจ้าอยู่หัวในพระบรมโกศ อันเป็นความหวังใหม่ของพวก
เขา กำลังจะจากบ้านและจากพวกเขาไปยังแดนไกลอีกครั้ง พวกเขาทั้งรักและอาลัยพระองค์อย่างสุด
ซึ่ง กังหวาดหวั่นว่าพระองค์จะเสด็จกลับมาเป็นมิ่งขวัญของพวกเขาอีกหรือไม่ หรือพระองค์จะทรง
ตัดสินพระทัยสละราชบัลลังก์และพระราชภาระอันหนักอึ้งในภายหน้า คำถามเหล่านี้ไม่มีใครสามารถ
ตอบได้ในขณะนั้น อย่างไรก็ตาม พวกเขาต่างพร้อมใจกันมารอส่งเสด็จด้วยความจงรักภักดีหมด
หัวใจ เมื่อรถพระที่นั่งแล่นผ่านคลื่นมหาชนท่ามกลางเสียงโห่ร้องถวายพระพร ใครคนหนึ่งได้ร้อง
ตะโกนด้วยเสียงอันดังจนเข้าพระกรรณว่า **“อย่าละทิ้งประชาชน”** ตั้งแต่เสียงนั้นจะเป็นเพียงเสียง
เดียว แต่สำหรับพระเจ้าอยู่หัวมันคือเสียงเรียกร้องอันทรงอิทธิพลของมหาชนชาวสยาม ความตื่นตัน
พระทัยทำให้พระองค์ทรงใคร่จะทรงร้องตอบเขาไปว่า **“ถ้าประชาชนไม่ “ทิ้ง” ข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้า
จะ “ละทิ้ง” อย่างไรได้”** ณ บัดนั้น ประชาชนชาวสยามได้ผูกมัดพระราชหฤทัยของพระองค์ไว้
กับพวกเขาอย่างแนบแน่น พวกเขาคือพลนิกรของพระองค์ และพระองค์คือมหาราชาของพวกเขา
เขาตราบขวัญนิรันดร์ ด้วยเหตุผลนี้ ในวันพระราชพิธีบรมราชาภิเษก เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ.
2493 ขณะทรงประทับเหนือพระที่นั่งภัทรบิฐ ภายใต้เศวตฉัตรพญายักษ์ ณ พระที่นั่งไพศาล
ทักษิณ พระบรมมหาราชวัง พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช จึงได้ทรงพระราชทาน

พระปฐมบรมราชโองการ อันเปรียบประดุจคำมั่นสัญญาแก่พสกนิกรของพระองค์ว่า **“เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม”** ขณะทรงหลังทักซิโดตก ได้ทรงตั้งพระราชสัตยาธิษฐานว่า จะทรงปกครองอาณาจักรไทยโดยยึดหลักแห่งทศพิธราชธรรมอย่างมั่นคง

ตลอดระยะเวลา 70 ปี แห่งการครองสิริราชสมบัติ พระองค์ได้ทรงตั้งพระราชปณิธานอย่างแน่วแน่และมั่นคงว่าจะทรงร่วมทุกข์และสุขกับประชาชน ทุกข์และสุขของพสกนิกรคือทุกข์และสุขของพระองค์เอง พระราชกรณียกิจของพระองค์แสดงให้เห็นว่า พระองค์ทรงมุ่งมั่นที่จะพัฒนาประเทศ และนำความเจริญก้าวหน้า ความรุ่งเรือง ความผาสุก ความกินดีอยู่ดีมาสู่ประชาชนชาวไทยทุกคน ประจักษ์พยานแห่งพระราชปณิธานนี้ ซึ่งไม่มีใครสามารถปฏิเสธข้อเท็จจริงได้คือ โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริกว่า 4,000 โครงการ ที่ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งน้ำ ป่า และดิน แต่ละโครงการเกิดขึ้นจากการสำรวจพื้นที่ สภาพภูมิประเทศ สภาพภูมิอากาศ ดิน แหล่งน้ำ รวมทั้งชีวิตความเป็นอยู่ ความขาดแคลน ความทุกข์ยากเดือดร้อน และความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในแต่ละท้องถิ่น

นับตั้งแต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จนิวัติประเทศเป็นการถาวร ทรงเริ่มเก็บข้อมูลต่างๆ สำหรับนำมาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนสำหรับพัฒนาประเทศ พระองค์เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเยี่ยมเยียน ใต้ตามทุกข์สุขและความเดือดร้อนพสกนิกรของพระองค์ทั่วทุกภาคของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคอีสาน หรือภาคใต้ แต่ละภาคจะเสด็จประทับนานเป็นแรมเดือน ไม่ทรงย่อท้อที่จะบุกป่าฝ่าฟัน ทรงตระเวนไปยังถิ่นทุรกันดารห่างไกลความเจริญ ทุกตำบล ทุกหมู่บ้าน ท่ามกลางสายฝนกระหน่ำและเปลวแดดที่แผดเผา พระองค์ทรงพระอุทสาหา ออดทน เพียรพยายาม ตรากตรำพระวรกายอย่างไม่เห็นแก่ความเหนื่อยยาก และไม่เคยแม้แต่ว่าจะทรงปรนิพริษฐ์บ่น นอกจากนั้น ในการเสด็จพระราชดำเนินไปทรงเยี่ยมเยียนราษฎรตามท้องที่ต่างๆ พระองค์จะโปรดเกล้าฯ ให้มีคณะแพทย์ผู้เชี่ยวชาญหลายสาขาจากโรงพยาบาลต่างๆ และแพทย์อาสาสมัคร โดยเสด็จพระราชดำเนินไปในขบวนด้วย เพื่อช่วยรักษาผู้ป่วยในท้องถิ่นทุรกันดาร ที่ห่างไกลจากโรงพยาบาลหรือการแพทย์ และการสาธารณสุขยังไม่สามารถเข้าถึง

อันที่จริงพระมหากษัตริย์ภายใต้รัฐธรรมนูญเช่นพระองค์ ไม่จำเป็นต้องทรงงานหนักแบบอาบเหงื่อต่างน้ำเช่นนี้ แต่พระองค์กลับเลือกที่จะเสียสละความสุขความสบายส่วนพระองค์ ไปทรง

Rama IX Art Museum Foundation

ตรากตรำเหนื่อยยากลำบากพระวรกายเพื่อศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่างๆ สำหรับนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศด้วยสายพระเนตรและพระกรรณของพระองค์เอง ตามหลักการที่ว่า **“เข้าใจ เข้าใจ และพัฒนา”** โครงการในพระราชดำริทุกโครงการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพื่อยุติความทุกข์ยากในการวางแผนแก้ไขปัญหาคความยากจนและความขาดแคลนของประชาชนเพื่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับชีวิตความเป็นอยู่และศักยภาพของพลเมือง อันจะนำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองและความมั่นคงที่ยั่งยืนของประเทศชาติในอนาคต พระองค์ทรงแก้ไขปัญหาคความยากจนให้แก่เกษตรกรที่เป็นคนส่วนใหญ่และกระตุกพลังของประเทศไทยอย่างครบวงจร ทรงพระราชดำริโครงการมากมายในการแก้ไขอุทกภัย ความแห้งแล้ง การบริหารจัดการน้ำ การบำบัดน้ำเสีย การพัฒนาดิน แหล่งน้ำ พันธุ์พืชและสัตว์ แต่ละโครงการถูกวางแผนและออกแบบแตกต่างกันไปตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่โดยคำนึงถึงปัญหาและแนวทางการแก้ไขที่ตรงจุดและเหมาะสมกับท้องถิ่นนั้นๆ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงห่วงใยพสกนิกรของพระองค์ในทุกๆ เรื่อง ทรงเอาพระทัยใส่และพร้อมเสมอที่จะแก้ไขทุกปัญหาให้กับพวกเขา ทรงเอื้ออาทรต่อทุกข์สุขของประชาชนอย่างจริงจัง โครงการด้านการแพทย์และสาธารณสุขของพระองค์นอกจากจะช่วยบรรเทาทุกข์ของไพร่ฟ้าจากโรคภัยร้ายแล้ว ยังทำให้พวกเขามีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรงเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป ดังพระบรมราโชวาท ที่พระราชทานแก่ผู้สำเร็จการศึกษาสาขาแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ. 2522 ความว่า **“...จึงใคร่ขอรับรองให้ทุกคนตั้งใจ และพยายามปฏิบัติหน้าที่ให้ได้ผลสมบูรณ์จริงๆ อย่าปล่อยให้งานของชาติต้องเลื่อมดอยลงเพราะประชาชนเสียสุขภาพอนามัย”**

นอกจากนั้นยังทรงตระหนักถึงการพัฒนาคคุณภาพคนด้วยการศึกษา ซึ่งจะนำไปสู่ความเจริญก้าวหน้าของประเทศไทย ดังพระบรมราโชวาท ที่พระราชทานแก่คณะครูและนักเรียน ณ ศาลาดุสิดาลัย เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2514 ความว่า **“หากสังคมและบ้านเมืองใดให้การศึกษากับเด็กเยาวชนได้อย่างครบถ้วนในทุกๆ ด้านแล้ว สังคมและบ้านเมืองนั้นก็จะมีพลเมืองที่มีคุณภาพ สามารถดำรงรักษาความเจริญมั่นคงของประเทศชาติไว้ และพัฒนาก้าวหน้าต่อไปโดยตลอด”** ด้วยเหตุนี้จึงทรงสนับสนุนการศึกษาทุกระดับ โดยทรงพระราชทานพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์เพื่อตั้งกองทุนการศึกษาหลายชั้นและหลายทุน รวมทั้งทรงมีพระราชดำริก่อตั้งโรงเรียนในพระบรมราชูปถัมภ์ทั้งโรงเรียนรัฐบาลและเอกชนมากมายหลายแห่ง

นอกจากการยกระดับคุณภาพชีวิตของราษฎรให้ดีขึ้นด้วยการสร้างความพร้อมให้กับปัจจัยในการประกอบอาชีพ เสริมสร้างสุขภาพพลานามัยที่ดี และพัฒนาความรู้ความสามารถของประชาชนให้สูงขึ้นแล้ว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวยังทรงเล็งเห็นว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้ประเทศไทยมีความเจริญก้าวหน้าและมีความมั่นคงอย่างยั่งยืนได้ คือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งพระองค์ทรงห่วงใยและทรงใส่ใจอย่างยิ่งด้วย ดังที่เคยทรงมีพระราชดำริว่า “...โบราณวัตถุศิลปวัตถุและโบราณสถานทั้งหลายนั้น ล้วนเป็นของมีคุณค่าและจำเป็นแก่การศึกษา ค้นคว้าในทางประวัติศาสตร์ ศิลปะและโบราณคดี เป็นเครื่องแสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองของชาติ ที่มีมาแต่อดีตกาล สมควรจะสงวนรักษาให้คงทนถาวรเป็นสมบัติส่วนรวมของชาติไว้ตลอดกาล”

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเล็งเห็นความสำคัญและประโยชน์อันอเนกอนันต์ของกิจการพิพิธภัณฑสถาน ซึ่งทำหน้าที่เก็บรักษาโบราณวัตถุและศิลปวัตถุตามหลักวิชาให้คงอยู่คู่ชาติเพื่อเป็นข้อมูลและหลักฐานอ้างอิงสำหรับอนุชนรุ่นหลังในการศึกษาประวัติศาสตร์ อารยธรรม และศิลปวัฒนธรรมของชาติไทยสืบไป ดังพระราชดำริครั้งหนึ่งความว่า “...ศิลปโบราณวัตถุในเขตจังหวัดต่างๆ ที่นำมารวบรวมไว้แต่ละชิ้น มีความสำคัญและมีคุณค่ามากในเหตุที่เป็นวัตถุพยาน ที่จะใช้พิจารณาศึกษาเรื่องราวของอดีตได้อย่างไม่รู้จักจบ จึงเป็นกิจเบื้องต้นที่ทุกคน ทุกฝ่าย โดยเฉพาะกรมศิลปากรจะต้องบำรุงรักษาไว้ให้มั่นคง จะปล่อยให้ทำลายสูญหายไปไม่ได้ เพราะไม่มีทางจะหาวัตถุชิ้นใหม่อื่นใดมาทดแทนกัน...”

แต่น่าเสียดายที่คนไทยแม้ในปัจจุบันก็มองข้ามความสำคัญของโบราณสถาน โบราณวัตถุ และศิลปวัตถุ ซึ่งเป็นมรดกทางศิลปวัฒนธรรมอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษของไทยในอดีตได้สร้างสมไว้ให้เรา นอกจากจะไม่ช่วยกันรักษาแล้ว เรายังคอยแต่จะเหยียบย่ำทำลาย รื้อถอนทิ้งอย่างไม่เห็นคุณค่าอยู่แทบทุกวัน พฤติกรรมดังกล่าวของคนไทยในปัจจุบันคงสร้างความเสียดายพระหฤทัยในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวยิ่งนัก ดังเช่นเมื่อครั้งที่พระองค์เสด็จพระราชดำเนินไปทรงพิกพ่อนพระราชธิดา อริยาบดินทร์ ณ พระที่นั่งเย็น หลังจากได้ทรงเปิดพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเจ้าสามพระยาแล้ว และเมื่อได้ทอดพระเนตรเห็นซากโบราณสถานของพระที่นั่งเย็นที่ถูกอาคารใหม่สร้างทับ จึงทรงมีกระแสพระราชดำริเตือนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้ไตร่ตรองและตระหนักว่า “...การสร้างอาคารสมัยนี้ คงจะเป็น

Rama IX Art Museum Foundation

เกียรติสำหรับผู้สร้างคนเดียว แต่เรื่องโบราณสถานเป็นเกียรติของชาติ อธิปไตย แผ่นดินก็มีค่า ควรช่วยกันรักษาไว้ ถ้าเราขาดสุโขทัย อโยธยา และกรุงเทพฯ แล้ว ประเทศไทยก็คงไม่มีความหมาย... ไม่ควรเอาของใหม่ไปทับของเก่า ควรรักษาของเก่าไว้เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับจิตใจของพลเมือง และสิ่งเหล่านี้เป็นมรดกตกทอดมาจากบรรพบุรุษ จึงควรรักษาไว้...”

การที่ทรงตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมไทยและทรงห่วงใยว่าศิลปวัตถุ โบราณวัตถุ และโบราณสถานของไทยจะถูกทำลายหายสูญไป จึงทรงสนับสนุนกิจการพิพิธภัณฑสถานและการทำนุบำรุงรักษาศิลปของชาติโดยกรมศิลปากร นอกจากนั้นยังทรงอนุญาติและสืบสานงานวัฒนธรรมประเพณีอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ โดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ฟื้นฟูพระราชพิธีสำคัญตามโบราณราชประเพณี ซึ่งถูกระงับไปหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 อาทิเช่น พระราชพิธีพืชมงคลจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ พระราชพิธีเสด็จถวายผ้าพระกฐินโดยขบวนพยุหยาตราทางชลมารค และพระราชพิธีรับขึ้นระวางสมโภชช้างเผือกหรือช้างสำคัญ และแน่นอนการฟื้นฟูพระราชพิธีเหล่านี้ให้ถูกต้องตามแบบแผนโบราณก็ส่งผลให้งานช่างสิบหมู่ได้รับการฟื้นคืนชีพ ฟื้นฟู และสืบสานต่อไปด้วยเช่นกัน

เมื่อพิจารณาโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริทั้งหมดทั้งสิ้นในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ไม่มีใครจะไม่รู้สึกอัศจรรย์ใจว่า พระองค์ได้ทรงวางระบบเครือข่ายการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศในทุกๆ ด้าน ให้สอดรับกันอย่างสมบูรณ์เช่นนี้ได้อย่างไร ไม่มีปัญหาใดจะรอดพ้นจากสายพระเนตรพระกรรณ และไม่ถูกแก้ไขด้วยพระอัจฉริยภาพของพระองค์ พระเจ้าอยู่หัวทรงรักใคร่ ห่วงใย ดูแลทุกชั้นชน และใส่ใจในทุกปัญหาของปวงชนราษฎรทุกชนชั้นทั้งในเมืองและชนบทอย่างเท่าเทียมกัน ทรงทุ่มเท มุ่งมั่น และเสียสละเพื่อพลนิกรของพระองค์โดยไม่ทรงหวังสิ่งใดตอบแทนแลกเช่นบิดา กรุณาต่อบุตรธิดา พระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ต่อบ้านนี้เมืองนี้และปวงชนราษฎรมากมายเหลือคณานับจนยากเกินพรรณนาได้หมดสิ้นกระบวนความ แต่หากแม้เราพลนิกรของพระองค์ต้องการสนองพระมหากรุณาธิคุณของมหาราชพระองค์นั้นนอกเหนือจากการถวายความจงรักภักดีก็คือ การมุ่งสืบสานพระราชปณิธานในการพัฒนาศักยภาพของมนุษย์และประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองอย่างยั่งยืนตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งน่าจะเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงปลื้มปิติมากที่สุด และเมื่อพระองค์ได้ทรงทุ่มเทและเสียสละเพื่อแผ่นดินนี้เกิดอย่างไม่มีข้อแม้มาตลอด 70 ปีแล้ว ถึงเวลาแล้วหรือยังที่เราพลนิกรไทยในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จะย้อนมาตามตัวเราเองว่า เราได้เคยทำอะไรให้กับแผ่นดินนี้เพื่อเป็นการตอบแทนบ้างหรือไม่ และถึงเวลาแล้วหรือยังที่เราจะเริ่มลงมือทำโดยเริ่มจากตัวของเราเอง

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงเป็นพลังแห่งแผ่นดินโดยแท้ ตลอด 7 ทศวรรษแห่งการครองสิริราชสมบัติพระองค์ทรงมุ่งมั่นและทุ่มเททั้งพลังพระวรกายและพระปัญญาเพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยามดังที่ได้ทรงพระราชทานพระปฐมบรมราชโองการแก่พลนิกรในวันพระราชพิธีบรมราชาภิเษกของพระองค์ และตลอด 70 ปีที่ผ่านมาพระองค์ได้ทรงพิสูจน์ให้เห็นอย่างชัดเจนเสมอว่าได้ทรงรักษาคำมั่นสัญญาที่เคยทรงให้ไว้อย่างมั่นคงว่า จะไม่ทรงทอดทิ้งประชาชน แล้วเราพลนิกรของพระองค์ควรแล้วหรือจะทอดทิ้งพระผู้เป็นมิ่งขวัญแห่งเราได้

เนื่องในมหามงคลสมัยเฉลิมฉลองสิริราชสมบัติครบ 70 ปีในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ขอพระองค์จงทรงพระเจริญและมีพระชนมายุยิ่งยืนนาน เพื่อทรงเป็นมิ่งขวัญแห่งมหาชนชาวสยามตราบนานเท่านาน ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ

Seven Decades under His Royal Reign: The Inexplicably Unmeasurable Mercy of His Majesty the King

On 19th August B.E. 2489, the overwhelming number of Thai people flooded from everywhere to send their young king back to resume his education in Switzerland. At that time, Thai people were heart-shattered, demoralized, confused, and solitary after the vicious, savage, and brutal conspiracy committed by a group of people, which had taken the life of their late and highly revered king on 9th June of the same year. No sooner had their deepest grief begun to lessen than their new king, the brother of King Borom Koat, who was their new hope, came upon the verge of departure from his homeland and his people to another part of the world once again. The people of Thailand felt the deepest love and bid farewell for the king. They were filled with fear that the king might abdicate his throne, including his heavy duties awaiting him in the future. These questions remained unanswerable at that time. Still, Thai people gathered to send the king with their heartfelt loyalty. When the royal vehicle moved through the huge crowd who were expressing their felicitation towards the king, a loud shout, **"Please do not abandon your people"** was heard. Though it was only a voice of one person, it was to the king the mighty call of the

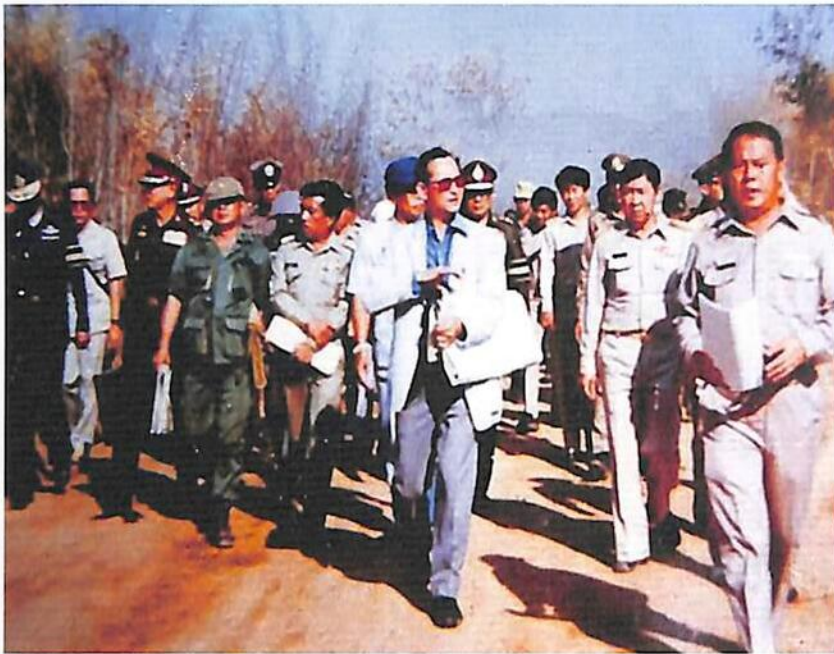
Rama IX Art Museum Foundation

people of Thailand. His overwhelmed heart made him reply, **"Unless you 'abandon' me, how can I ever 'abandon' you?"** At that very moment, the people of Thailand took a tight grip of his heart. They were his people and he would be their greatest king for eternity. For this reason, on 5th May B.E. 2493, the Coronation Day, while His Majesty the King was seated on Phattarabhit Throne under the Royal Nine-Tiered Umbrella in Paisan Taksin Hall in the Grand Palace, he gave his pledge for the first time by announcing that, **"I would reign the kingdom with righteousness for the happiness and benefits of the Siamese people"**. His pledge was to his people his royal promise. While pouring the holy water, he made his wish to rule the Kingdom of Thailand with the ten virtues of the king.

For the long 70 years during His Majesty the King's reign, he has set a very firm and unwavering determination to share with his people both suffering and happiness. Their suffering and happiness are his own. His royal duties have proven to the world his determination to develop the country to bring about progress, prosperity, happiness, and well-being to every Thai citizen. The vivid and undeniable proofs of his determination are more than 4,000 royal projects, most of which deal with the conservation and development of water resources, forests, and soil. Each project has come to be realized through the survey of the areas, landscapes, climates, soil, water bodies, along with the lives, shortages, sufferings, and the real needs of the people in their vicinity.

Since his permanent return to Thailand, His Majesty the King commenced collecting data as the guidance to planning the country's development. He has traveled to visit and hear the suffering and happiness of his people in every region - the North, the Central, the Northeastern, and the South. Each of his visit lasted for at least a month-long period. He never gave in to going through the woods and water. He went to inhospitable and far-off locales, districts, and villages under the heavy rain and the scorching sun. He was persevering and patient, and demonstrated his unexhausted endeavor and stamina without ever letting out a word of complaint. In addition, when he visited the citizens in each locale, he would have a panel of specialized and multi-disciplinary physicians and voluntary doctors accompany him to treat afflicted people in those areas which are far from hospitals and doctors, or are deprived of public health service.

As a matter of fact, a king under the constitution like His Majesty the King himself needs not work hard by the sweat of his brow. Still, he opts to sacrifice his own happiness and comfort, and instead work physically callously to study and collect data for the sake of the country's development in line with the principle **"access, understanding, and development"**. Every royal project initiated by the king reveals his remarkable genius in devising

solutions to tackling poverty and shortages faced by his people. They also contribute to the achievement of their improved well-being, elevating their lives and potentials, and eventually leading to the country's sustainable prosperity and wealth in future. He has provided comprehensive solutions to the poverty suffered by the farmers who are the country's backbones and represent the majority portion of the country. He has also come up with a number of projects for flood and drought solution, water resources management, wastewater treatment, as well as soil, water body, crop and animal improvements. Each project is planned and designed distinctly to respond to the needs of local people and to properly strike at the core of each problem.

His Majesty the King is utmost concerned about his people in every aspect. He is attentive and ready to find solutions to every problem. The king genuinely cares about his people's atrocities and happiness. His medical and public health projects not only mitigate their illnesses, but also promote their robust health and sound hygiene so that they can become the important force for the development of the country. This is reflected in his royal guidance given to the graduates of Medicine from Mahidol University on 22nd October B.E. 2522, which stated that, **"...would like to ask everyone to be attentive and carry out your duty to achieve a real complete result. Do not let the nation's forces deteriorate as a result of bad health and hygiene"**.

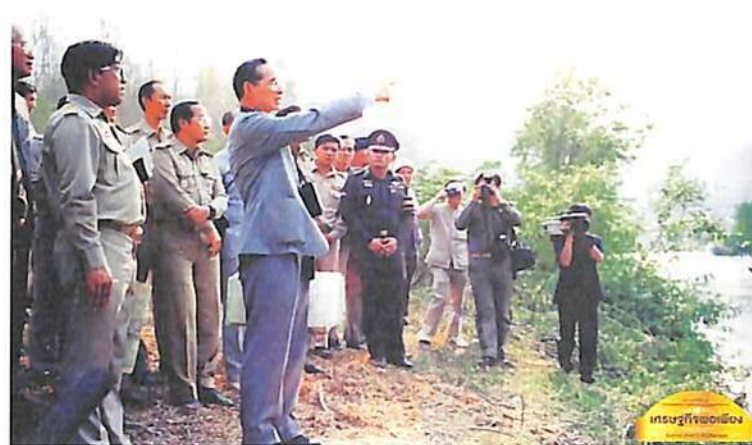
Rama IX Art Museum Foundation

Besides, the king is aware of the role of education for human quality development which is essential for the progress of the country. This is reflected in his royal guidance bestowed to teachers and students at Dusidalai Hall on 27th July B.E. 2514. His guidance stated that, **"If a society or a country can provide its juveniles with sound education in every aspect, it will be equipped with high-quality citizens who can maintain the country's continuous prosperity, stability, and development"**. For this reason, the king has given support to all levels of education by contributing his own financial resources for the establishment of a variety of multi-level scholarships. He has also provided his royal guidance to establish governmental and private schools under his royal patronage.

Not only has His Majesty the King improved the quality of lives of his citizens by equipping them with fundamental career-pursuing factors, reinforcing sound health and hygiene, and developing their knowledge and capabilities, he has also been vehemently supporting and strengthening the nation's art and culture as he once gave his royal guidance that, **"... Antique artefacts and ancient places are of great value and significance for historical, artistic, and archaeological studies. They manifest the nation's prosperity persisting to date and are to be preserved as national treasures for eternity"**.

His Majesty the King saw the importance and untold benefits of museums, which preserve and maintain antique and artistic artefacts on the basis

of academic principles so that they will be the country's information and reference sources for the ensuing generations to study Thailand's history, civilization, art, and culture. The king once stated that, **"...Each antique and artistic artefact collected from different provinces is of utmost importance and values for it is solid evidence that enables endless studies of the past accounts. It is therefore the basic duty of every single person and organization, especially the Fine Arts Department, to persistently preserve and maintain them and never to let them become destroyed or lost. They are completely irreplaceable..."**

Sadly, Thai people nowadays overlook the importance of ancient places and antique and art artefacts, the heritage of our ancestral invaluable artistic and cultural treasures. They not only fail to preserve them, but keep removing and demolishing them every day as though they were of no value. Such acts of Thai people now must have caused the king an extremely melancholy feeling. Once the king went to Phra Thinang Yen after having inaugurated Chao Sam Phraya National Museum, he noticed that the ancient remains of Phra Thinang Yen had been replaced by a new edifice. The king therefore reminded the involved personnel that, **"...The construction of the buildings at the present time seems to be honorable only for the builder alone while ancient places are the honor of the nation. Even one old brick is precious and deserves the preservation. Without Sukhothai, Ayutthaya, and Bangkok, Thailand would be nothing... We should not be indiscriminate between new things and ancient ones. Instead, we had better preserve ancient things for they are related to the spirits of the citizens and are the heritage of our ancestors. They are to be preserved..."**

The king is aware of the value and the importance of Thai art and culture, and is worried that Thailand's artistic and antique objects as well as ancient

Rama IX Art Museum Foundation

places would be demolished and lost. He thereby supports the country's museum operations and national art preservation by the Department of Fine Arts. Furthermore, he preserves and keeps the nation's unique culture and tradition by reviving vital royal ceremonies which had been discontinued after the revolution in B.E. 2475, such as the ploughing ceremony, the ceremony of offering Kathin clothes to the monks by the royal barge, and the ceremony of white or important elephant registrations. The revival of these royal ceremonies was aimed to align with the nation's ancient patterns and led to the revival, the restoration, and the succession of the work of the Ten Divisions of Traditional Thai Crafts.

Considering all the royal projects of his Majesty the King, everyone would be amazed at how congruently and perfectly he has established the solution and the development for the country in every aspect. No problem would escape his vision and not be solved by his genius competency. The king demonstrates his affection towards, takes care of, and pays attention to his people without expecting anything in return just as a father loves his children. His generosity for the country and the citizens are truly unmeasurable. Should we, Thai people, want to return his generosity of our great king, we, aside from paying loyalty, are to continue to realize his hope to develop human potentials and the sustainable development and prosperity of our country based upon his sufficiency economy guidance. This would give His Majesty the King greatest appreciation. The king has been dedicating and sacrificing himself for his homeland for the long 70 years. Is it now the time for Thai people under His Majesty the King's reign to reflect and ask ourselves what we have done for our homeland in return, and is it high time we began with ourselves?

His Majesty the King Bhumibol Adulyadej the Great is truly the power of the nation. For seven decades under his reign, he has, with his determination, been devoting his physical strength and intellectual power for the happiness and benefits of Siamese people as he had given his first royal speech on his coronation day. The past seven decades has proven that the king has unwaveringly maintained his vow, in which he would never abandon his subject citizens. Are we, the king's citizens, supposed to abandon our honorable and highly revered king?

On the auspicious occasion of His Majesty the King Bhumibol Adulyadej's 70th year of his access to the throne, may our king live long with prosperity and be the power for the people of the Kingdom of Thailand for eternity. May it please your Majesty.

Associate Professor Dr. Krisana Honguten
Bangkok, 2nd August 2016